

3. Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

4. Republika Federalna Niemiec, Republika Włoska i Królestwo Niderlandów poniosą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 226 z 20.9.2003.

podczas gdy po spełnieniu pewnych warunków wpis taki jest możliwy, jeżeli obydwie spółki biorące udział w połączeniu mają siedziby w pierwszym Państwie Członkowskim.

(¹) Dz.U. C 289 z 29.11.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 13 grudnia 2005 r.

w sprawie C-411/03: postępowanie wszczęte na wniosek SEVIC Systems AG (¹) (wniosek Landesgericht Koblenz o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 43 i 48 WE — Transgraniczne połączenia spółek — Odmowa dokonania wpisu do krajowego rejestru handlowego — Zgodność)

(2006/C 36/08)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C- 411/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Landesgericht Koblenz (Niemcy), postanowieniem z dnia 16 września 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 października 2003 r., w postępowaniu wszczętym na wniosek SEVIC Systems AG, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i K. Schieman, prezesi izb, C. Gulmann (sprawozdawca), J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, P. Küris, E. Juhász, G. Arestis i A. Borg Barthet, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: L. Hewlett, administrator, wydał w dniu 13 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuły 43 i 48 WE stoją na przeszkodzie temu, aby w Państwie Członkowskim odmawiano co do zasady wpisu do krajowego rejestru handlowego połączenia poprzez rozwiązanie spółki bez przeprowadzenia likwidacji i przeniesienie całego jej majątku na inną spółkę, gdy jedna z tych spółek ma siedzibę w innym Państwie Członkowskim,

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 13 grudnia 2005 r.

w sprawie C-446/03 [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division]: Marks & Spencer plc przeciwko David Halsey (Her Majesty's Inspector of Taxes) (¹)

(Artykuły 43 WE oraz 48 WE — Podatek dochodowy od osób prawnych — Grupy spółek — Ulga podatkowa — Zyski spółek dominujących — Odliczenie strat poniesionych przez spółkę zależną będącą rezydentem — Pozwolenie — Odliczenie strat poniesionych w innym Państwie Członkowskim przez spółkę zależną będącą nierezydentem — Wykluczenie)

(2006/C 36/09)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-446/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 16 lipca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 22 października 2003 r., w postępowaniu Marks & Spencer plc przeciwko David Halsey (Her Majesty's Inspector of Taxes), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans i A. Rosas, prezesi izb, C. Gulmann (sprawozdawca), A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, J. Klučka, U. Löhmus, E. Levits i A. Ó Caoimh, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 13 grudnia 2005 r.

Artykuły 43 WE oraz 48 WE nie sprzeciwiają się w obecnym stanie prawa wspólnotowego temu, by ustawodawstwo Państwa Członkowskiego wykluczało w sposób generalny możliwość odliczenia przez spółkę dominującą będącą rezydentem od jej zysku podlegającego opodatkowaniu strat poniesionych w innym Państwie Członkowskim przez spółkę zależną z siedzibą na jego terytorium, mimo że przewiduje taką możliwość w odniesieniu do strat poniesionych przez spółkę zależną będącą rezydentem. Jednakże sprzeczne z art. 43 WE oraz 48 WE jest wykluczenie takiej możliwości w przypadku spółki dominującej będącej rezydentem, w sytuacji gdy po pierwsze, spółka zależna niebędąca rezydentem wyczerpała możliwości uwzględnienia strat poniesionych w państwie, w którym jest rezydentem, w danym roku podatkowym w drodze wniosku o udzielenie ulgi, jak również w poprzednich latach podatkowych, i po drugie, w państwie, w którym jest rezydentem, nie ma możliwości uwzględnienia tych strat w kolejnych latach podatkowych przez nią samą bądź przez osobę trzecią, w szczególności w przypadku zbycia spółki zależnej na rzecz tej osoby trzeciej.

(¹) Dz.U. C 304 z 13.12.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 6 grudnia 2005 r.

w sprawach połączonych C-453/03, C-11/04, C-12/04 i C-194/04 *The Queen*, na wniosek: *ABNA Ltd* (C-453/03), *Denis Brinicombe*, *BOCM Pauls Ltd*, *Devenish Nutrition Ltd*, *Nutrition Services (International) Ltd*, *Primary Diets Ltd* przeciwko *Secretary of State for Health*, *Food Standards Agency*, *Fratelli Martini & C. SpA* (C-11/04), *Cargill Srl* przeciwko *Ministero delle Politiche Agricole e Forestali*, *Ministero della Salute*, *Ministero delle Attività Produttive*, *Ferrari Mangimi Srl* (C-12/04), *Associazione nazionale tra i produttori di alimenti zootecnici (Assalzo)* przeciwko *Ministero delle Politiche Agricole e Forestali*, *Ministero della Salute*, *Ministero delle Attività Produttive*, oraz *Nederlandse Vereniging Diervoederindustrie (Nevedi)* (C-194/04), przeciwko *Productschap Diervoeder* (¹) (wniosek *High Court of Justice (England & Wales)*, *Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Zjednoczone Królestwo), *Consiglio di Stato* (Włochy) i *Rechtbank 's-Gravenhage* (Niderlandy) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Zdrowie zwierząt — Mieszanki paszowe — Oznaczenie dokładnej zawartości procentowej składników produktu — Naruszenie zasady proporcjonalności)

(2006/C 36/10)

(Języki postępowania: angielski, włoski i niderlandzki)

W sprawach połączonych C-453/03, C-11/04, C-12/04 i C-194/04 mających za przedmiot wnioski o wydanie, na

podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez *High Court of Justice (England & Wales)*, *Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Zjednoczone Królestwo) (C-453/03), *Consiglio di Stato* (Włochy) (C-11/04 i C-12/04) i *Rechtbank 's-Gravenhage* (Niderlandy) (C-194/04), postanowieniami z dnia 23 października 2003 r., 11 listopada 2003 r. i 22 kwietnia 2004 r., które wpłynęły do Trybunału odpowiednio w dniu 27 października 2003 r., 15 stycznia 2004 r. i 26 kwietnia 2004 r., w postępowaniach: **The Queen**, na wniosek: **ABNA Ltd** (C-453/03), **Denis Brinicombe**, **BOCM Pauls Ltd**, **Devenish Nutrition Ltd**, **Nutrition Services (International) Ltd**, **Primary Diets Ltd** przeciwko **Secretary of State for Health**, **Food Standards Agency**, **Fratelli Martini & C. SpA** (C-11/04), **Cargill Srl** przeciwko **Ministero delle Politiche Agricole e Forestali**, **Ministero della Salute**, **Ministero delle Attività Produttive**, **Ferrari Mangimi Srl** (C-12/04), **Associazione nazionale tra i produttori di alimenti zootecnici (Assalzo)** przeciwko **Ministero delle Politiche Agricole e Forestali**, **Ministero della Salute**, **Ministero delle Attività Produttive**, oraz **Nederlandse Vereniging Diervoederindustrie (Nevedi)** (C-194/04), przeciwko **Productschap Diervoeder**, Trybunał (wielka izba), w składzie: prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (sprawozdawca), prezesi izb, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, P. Küris, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet i M. Ilešič, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, i K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 6 grudnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Analiza pytania lit. a) w sprawie C-453/03, pierwszego pytania w sprawach C-11/04 i C-12/04 oraz pierwszego pytania lit. a) w sprawie C-194/04 nie wykazała niczego, co pozwalałoby na stwierdzenie, że art. 1 pkt 1 lit. b) i art. 1 pkt 4 dyrektywy 2002/2WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. nie został przyjęty w sposób prawnie skuteczny na podstawie art. 152 ust. 4 lit. b) WE.
- 2) Analiza czwartego pytania w sprawie C-12/04 nie wskazała zatem niczego, co miałoby naruszać ważność art. 1 pkt 1 lit. b) i art. 1 pkt 4 dyrektywy 2002/2 w świetle zasady równego traktowania i niedyskryminacji.
- 3) Art. 1 pkt 1 lit. b) dyrektywy 2002/2, który na producentów pasz nakłada obowiązek dostarczenia na wniosek klienta rzeczywistego składu paszy, jest nieważny w świetle zasady proporcjonalności. Analiza pytania pod lit. c) w sprawie C-454/03, drugiego pytania w sprawach C-11/04 i C-12/04 oraz pierwszego pytania lit. c) w sprawie C-194/04 nie wykazała natomiast niczego, co naruszałoby ważność art. 1 pkt 4 powołanej dyrektywy w świetle tej zasady.
- 4) Wykładni dyrektywy 2002/2 należy dokonywać w ten sposób, że jej stosowanie nie jest podporządkowane przyjęciu pozytywnej listy materiałów paszowych oznaczonych ich nazwami gatunkowymi, o której mowa w motywie 10 tej dyrektywy.